

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Nr. 16.

Warszawa, 24 kwietnia 1934 r.

Rok XVI

T R E Ś Ć :

Sprawy ogólne.

Poz. 82. Odezwa Pana Ministra Komunikacji do wszystkich Pracowników P. K. P.

SPRAWY OGÓLNE.

82.

DO WSZYSTKICH PRACOWNIKÓW P. K. P.

Na terenie P. K. P. istnieje duża ilość większych lub mniejszych organizacyj, opartych na najróżnorodniejszych statutach i regulaminach, których zadaniem jest praca humanitarna i kulturalno-oświatowa dla kolejarzy i emerytów kolejowych wraz z ich rodzinami, jako też dla wdów i sierot po kolejarzach. Istnienie tych organizacyj uważałem zawsze za bardzo pożądane i popierałem ich działalność. Organizacje społeczne zawsze mają bardzo poważne zadanie do spełnienia i tem więcej uwagi należy poświęcić ich pracy.

Rodzina Kolejarzy Polskich jest tak wielka, a jej potrzeby, poza potrzebami materialnymi, są tak duże, że jedynie przy wspólnym, zgodnym wysiłku i racjonalnej organizacji pracy społecznej można sprostać zaspokojeniu tych potrzeb.

Większość tych organizacyj czerpie swe środki ze składek członkowskich i z subwencji, udzielanych w gotówce lub w innej formie przez Ministerstwo Komunikacji.

Praktyka atoli wskazuje, że ani praca poszczególnych jednostek, ani też użyte pieniądze nie dają tych wyników, jakich należałoby oczekiwać, ponieważ z jednej strony organizacja poszczególnych Stowarzyszeń jest zbyt różnorodna, z drugiej zaś niema pomiędzy nimi ścisłej współpracy. Nietylko nie współpracują organizacje, znajdujące się w różnych okręgach dyrekcyjnych, ale nawet w obrębie jednej Dyrekcji niema kontaktu pomiędzy poszczególnymi stowarzyszeniami tego samego typu. Powoduje to,

że we wszystkich dziedzinach pracy społecznej na terenie P. K. P., a więc czy to w akcji dożywiania dzieci, czy w organizacji i prowadzeniu kolonji i półkolonji letnich, czy w budowie domów wypoczynkowych, czy w przedszkolach, bibliotekach, orkiestrach i t. p., daje się zauważyć brak planu i przystosowania działalności do szerokich potrzeb mas kolejarzy. Uwzględnia się jedynie potrzeby lokalne, a to pociąga za sobą wzrost kosztów administracyjnych i podrożenie inwestycji.

By tym brakiem zaradzić i aby każdy pracownik kolejowy wraz z rodziną, bez względu na to w jakiej Dyrekcji pracuje, ponosząc jednakowe ciężary w jednakowym stopniu mógł korzystać z pomocy humanitarnej i kulturalno-oświatowej, a jednocześnie, mając na względzie aby ta pomoc była jaknajodpowiedniejszą i jak najdostępniejszą, uważam za konieczne połączenie całej pracy społecznej na terenie P. K. P. w dwóch organizacjach t. j. w istniejącem już Kolejowem Przystosobieniu Wojskowem i w jednolitem stowarzyszeniu, obejmującym wszystkie okręgi P. K. P., pod nazwą „Rodzina Kolejowa”.

„Kolejowe Przystosobienie Wojskowe”, jako jedyna organizacja, powołana na terenie P. K. P. do pracy nad wychowaniem fizycznym i wyszkoleniem fachowo-kolejowem pracownika do obrony kraju, powinna dla głębszego uświadomienia tej pracy przejąć część roboty kulturalno-oświatowej. Mam tu na myśli biblioteki, czytelnie, orkiestry, zespoły amatorskie, organizację odczytów, kursów dokształcają-

cych dla starszych z dziedziny ogólnej, wycieczek krajoznawczych etc. Jestem pewien, że organizacja ta, która w ciągu szeregu lat wykazała się już i tak znacznym dorobkiem swej pracy, potrafi sprostać jej i w szerszym zakresie.

„Rodzina Kolejowa“ winna zająć się inną dziedziną pracy społecznej, a mianowicie opieką nad zdrowiem kolejarza i jego rodziny (domy zdrowia, kolonie i półkolonie dla dzieci, dożywianie dzieci), przedszkolami, pomocą dla wdów i sierot po kolejarzach, instytucjami gospodarczymi (pszczelnictwo, hodowla drobiu, gospodarstwa rybne) i t. d. Podzielona na Koła i Zarządy Okręgowe z Zarządem Głównym na czele, „Rodzina Kolejowa“ utworzy dla każdej dziedziny swej pracy i każdej jednostki organizacyjnej, w miarę potrzeby, odpowiednie sekcje. Korzyść z należenia do „Rodziny Kolejowej“ będą mieli

członkowie z tej przyczyny, iż domy zdrowia, kolonie dla dzieci i domy wypoczynkowe, położone w górskich i nadmorskich okolicach, będą udostępnione wszystkim kolejarzom jednakowo, przedszkola zaś i praca kulturalna wśród młodzieży będzie znajdowała się pod kierunkiem jednolitym. Akcja dożywiania dzieci, a także pomoc dla wdów i sierot, winna stanowić poważną troskę „Rodziny Kolejowej“. Słowem członkowie „Rodziny Kolejowej“ i ich najbliżsi muszą znaleźć w Stowarzyszeniu opiekę i pomoc, jaką dać może jedynie duża organizacja, stworzona dla nich i przez nich dla wspólnego dobra.

Jestem przekonany, że to zjednoczenie się we wspólnej pracy da w krótkim czasie jaknajlepsze wyniki i że pracownik kolejowy będzie w dalszym ciągu stał w pierwszym rzędzie najdzielniejszych obywateli.

Warszawa, dnia 20 kwietnia 1934 r.

Minister:

(—) M. Butkiewicz

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr. 69874. 24.IV.34. 10.000

WARUNKI PRENUMERATY. Prenumeratę przyjmuje Administracja Dziennika (Warszawa, ul. Chałubińskiego Nr. 4, pokój Nr. 123, II p. telefon Nr. 8-26-28). Prenumerata wynosi rocznie 8 zł, kwartalnie 2 zł. Cena każdego numeru 50 gr. Prenumeratę można uiszczać do P. K. O. za pośrednictwem konta czekowego Administracji Dziennika Taryf i Zarządzeń Kolejowych Nr. 30658. Na odwrotnej stronie czeku nadawczego P. K. O. należy wskazać cel wpłaty.

Poszczególne numery są do nabycia w Administracji Dziennika Urzędowego M. K. lub w składnicach Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.